

PAKELTI AKIS NUO KASDIENYBĖS, KAD PAMATYTUME RAMYBĘ IR GAMTOS GROŽĮ

Šį pavasarį mokyklos bendruomenę pradžiugino išskirtinė 8c klasės mokinės Godos Mikšytės fotografijos paroda „Į paukščius žiūrėk!“. Jaunoji fotografė kviečia stabtelėti ir pažvelgti į gamtą atidžiau. Apie kūrybinį kelią, įkvėpimą ir pirmosios parodos patirtį – pokalbis su jaunąja fotografe.

Papasakok apie save: kas esi, ką veiki po pamokų, kuo vadovaujiesi gyvenime?

Esu meniškas žmogus, po pamokų dažnai groju, piešiu, klausau muzikos ir, žinoma, fotografuoju.

Kaip susidomėjai fotografija? Ar prisimeni momentą, kai supratai, kad nori fotografuoti profesionaliai?

Fotografuoti pradėjau tik tam, kad lengviau galėčiau atpažinti paukščius. Vėliau, įsigijusi geresnę techniką, profesionalios nuotraukos pavyko tarsi savaime.

Papasakok apie patį fotografavimo procesą. Kaip gimsta tavo nuotraukos? Kaip supranti, kad kadras bus pavykęs?

Viskas prasideda nuo paprasto paukščių stebėjimo. Tiesiog einu į gamtą ir laukiu tinkamo momento. Pavykę kadrai gimsta, kai pavyksta ryškiai įamžinti paukštį gražioje ir šviesioje aplinkoje.

Trumpai papasakok, kas paskatino surengti pirmąją parodą mokykloje.

Surengti parodą mane labai paskatino lietuvių kalbos mokytoja Gitana ir dailės mokytoja Jolita. Be jų palai-kymo ir padėsinimo šios parodos dabar tikrai nebūtų.

Kodėl pasirinkai būtent paukščius – kuo jie tau ypatingi ar įdomūs kaip fotografijos objektas?

Dar prieš pradėdama fotografuoti paukščius, jais domėjausi, o fotografuoti pradėjau, kad lengviau juos atpažinčiau.

Ką dar, be paukščių, fotografuoji?

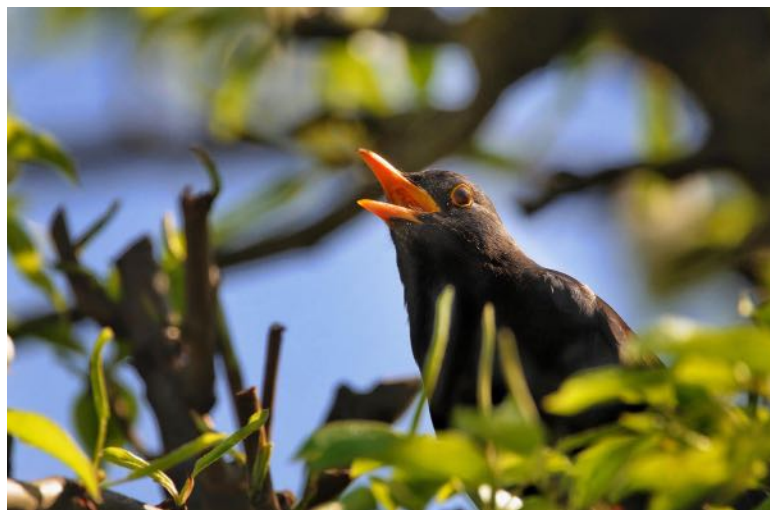
Nors dažniausiai fotografuoju paukščius, pastaruoju metu fiksuoju ir savo aplinką – pastatus, gamtos peizažus ar tiesiog įdomias detales kasdienybėje.

Ar turi mėgstamiausią nuotrauką šioje parodoje? Papasakok jos istoriją – kaip pavyko ją užfiksuoti?

Man labiausiai patinka didžiosios anties nuotrauka. Nepaisant to, kad šį paukštį galime matyti kasdien, nuotrauka, mano nuomone, yra išskirtinė. Ją užfiksavau Vilniuje, tada tikrai nesitikėjau, kad fotografuodama toki įprastą paukštį užfiksuosiu neeilinę akimirką.

Kaip sugalvojai parodos pavadinimą ir ką norėjai pasakyti žiūrovams?

Parodos pavadinimą pasiūlė lietuvių kalbos mokytoja Gitana. Tai yra citata iš K. Donelaičio kūrinio „Metai“, kuri skatina ne tik stebėti paukščius,

bet ir pakelti akis nuo kasdienybės, kad pamatytume ramybę ir gamtos grožį.

Kiek laiko truko pasiruošimas parodai – nuo pirmų nuotraukų iki eksponavimo?

Pirmąją parodos nuotrauką užfiksavau beveik prieš trejus metus, o nuotraukų redagavimą ir aprašymus užbaigiau per kelis mėnesius iki parodos atidarymo.

Koks jausmas eiti pirmo aukšto koridoriu ir matyti savo viešai eksponuojamą darbą?

Labai džiaugiuosi, kad turiu galimybę tiek daug pasiekti.

Kaip reaguoja bendraklasiai, mokytojai ar kiti mokiniai? Ar jų atsiliepimai tau svarbūs?

Teko išgirsti nemažai atsiliepimų, kurie mane labai skatina dirbti ir toliau.

Kokie artimiausi su fotografavimu susiję planai?

Svarbių planų dabar neturiu, tad tiesiog stengiuosi fiksuoti vis daugiau gerų kadru.

Interviu paruošė Svetlana Šukienė

„Viskas prasideda
nuo paprasto
paukščių
stebėjimo.“

LSMU
gimnazija

REDAKCIJA:

Lietuvos sveikatos mokslų universiteto gimnazija
Seredžiaus g. 4, LT-47182 Kaunas
Tel.: +370 37 363156, +370 645 11785.
El. p.: rastine@lsmumokykla.lt
Internete: <http://www.lsmugimnazija.lt/gimnazijos-laikrastis>

Svetlana ŠUKIENĖ, redaktorė
Jolita GRABLIAUSKAITĖ, fotografė
Aneta DUBOVSKYTĖ, korespondentė
Elzė VĖLAVIČIŪTĖ, korespondentė
Augustė DZIDZEVIČIŪTĖ, korespondentė
Rūta LAURINAVIČIŪTĖ, korespondentė

Liepa DOVYDAVIČIŪTĖ, korespondentė
Radvilė GIEDRAITYTĖ, korespondentė

Jelena BABACHINA, maketuotoja

MUZIKA TARP MOKYKLOS SIENŲ

Mūsų gimnazija garsėja akademiniiais mokinių pasiekimais, bet tai ne viskas, kuo ši mokykla gali pasi-džiaugti. Koridoriuose aidi žinia, kad mokinių bendruomenėje atsirado roko grupė „Broken Streetlights“. Bet kiek mes iš tikrųjų apie ją žinome? Siūlome išskirtinę progą susipažinti su grupės nariais!

Kas sudaro jūsų grupę?

Esame muzikos grupė „Broken Streetlights“, kurią sudaro mokyklos aštuntokai: Benas Narvydas (gitaristas/pagrindinis muzikos autorius), Faustas Puida (gitaristas), Almantas Aidukas (bosistas), Kristupas Šimkus (būgnininkas) ir Beatričė Kučinskaitė (vokalistė/žodžių autorė).

Kas paskatino jus sukurti grupę?

Kaip gimė ši idėja?

Kristupui pradėjus groti būgnais, Faustas ateidavo kartu ir grodavos pats sau. Po kiek laiko gitaros ir būgnų mokytojas Kęstutis pasiūlė groti dviese. Muzikuojant kilo idėja pakviesti ir Beną bei Emilį. Supratome, kad grupei trūksta tik bosisto. Taip prijungėme Almantą, žmogų, kuris gyvenime nebuvo liets instrumento. Po kiek laiko Emilis išėjo, todėl į grupę pakvietėme Beatričę. Taip susikūrė dabartinė mūsų grupė.

Kada sukūrėte grupę?

Visiškai grupė susiformavo 2025 metų sausio mėnesį, po kalėdinio gimnazijos miuziklo.

Kokio žanro muziką kuriate?

Alternatyvųjį roką.

Beatričė, kaip sugalvojai grupės pavadinimą?

Naują pavadinimą galvojau ilgai, nes senasis „Thunderchain“ man nepatiko. Norėjau sugalvoti ką nors originalaus. Neslėpsiu, kad kartais pasinaudodavau dirbtiniu intelektu ir pasižiūrėdavau dažniausiai minimus grupių pavadinimus, nes nenorėjau kopijuoti. Ramiai sėdėjau kambaryje ir galvojau įmanomus pavadinimus. Peržiūrėjau senas nuotraukas ir pamačiau nuotrauką su senais gatvės šviestuvais. Mintyse iš karto įsivertino „Streetlights“, nes kiekvienas iš mūsų esame kaip atskira detalė, be kurios lemputė neveiks. Ir paskui jau prie lempučių prisidėjo „Broken“ (brokuotos/sulaužytos), nes kiekvienas turime savo trūkumą.

Ką jums reiškia muzika?

Muzika mums yra galimybė pabėgti nuo kasdienių rūpesčių ir problemų. Muzikos kūrimas ir klausymas taip

pat yra geras būdas praleisti laiką, nusiraminti.

Kokie jūsų, kaip grupės, tikslai ir svajonės?

Mes siekiame dalyvauti kiek galima daugiau renginių ir konkursų bei norime išlaikyti roko stilių gyvą tolimesnėms kartoms.

Jei reikėtų pasirinkti dar vieną instrumentą, kurio trūksta grupėje, kokį pasirinktumėte?

Trikampį. Benas asmeniškai norėtų išmokyti groti trimitu.

Kaip įsivaizduojate grupę po 5 metų?

Tuos 5 metus norėtume išlikti kartu ir toliau kurti muziką, dalintis ja su visu pasauliu, išleisti albumą.

Ko palinkėtumėte kitiems mokiniams, kurie nediršta daryti to, ką trokšta?

DARYKITE. Susiraskite bendraminčių ir siekite to, ko norite, nes galiausiai gailėsitės to, ko nepadarėte, o ne to, ką padarėte blogai.

Interviu paruošė II g. B kl. mokinės Radvilė Giedraitytė ir Liepa Dovydavičiūtė

„KINO MANIAKO“ ISTORIJA: NUO ANONIMIŠKOS INSTAGRAM PASKYROS IKI ŽINIASKLAIDOS PRIEMONĖS VYRIAUSIOJO REDAKTORIAUS PAREIGŲ

Dalijamės LSMU gimnazijos III g. A klasės mokinio Mykolo Diržinausko pasakojimu apie prieš kelerius metus pradėtą veiklą – tinklalaidės „Kino maniakas“ kūrimą.

Viskas prasidėjo nuo 2023 metų vykusio „Kino pavasario“ festivalio. Buvau jo atidarymo seanse, kuriame rodė Charlottes Wells „Po saulės“ (org. „After sun“) ir Vytauto Katkaus trumpametražį filmą „Uogos“. Dar dabar pamenu, koks ištaškytas išėjau iš šio seanso. Tokia būseną lėmė „Po saulės“ – filmas, kuris dar dabar tūno mano Let-terboxd'o keturių geriausių filmų gretose. Tuo metu dar tik artimiau pažindinausi su tikrojo kino menu, o ne tuo, rodomu Forume ir pigiuose televizijos kanaluose (linkėjimai popcorn'ų (atsiprašau, spragėsių) mėgėjams!). To seanso kino teatre „Romuva“ metu išvydau kažką labai asmenišką, suprantamo ir magiško. Patyriau kino magiją. Įkvėptas tų metų „Kino pavasario“ repertuaro, 2023 metų balandžio mėnesį susikūriau anonimišką paskyrą Instagram'e, pavadinimu „Kino maniakas“. Tiksliai nepamenu, kaip man šovė į galvą toks pseudonimas, tačiau ilginiui jis visai gerai prilipo.

Pirmoji apžvalga, žinoma, filmo „Po saulės“. Su griausmu pradėjęs savo kino kritiko (tuo metu labiau apžvalgininko) karjerą, tęsiau ją toliau. Po to pasidalinau savo mintimis apie tokius filmus kaip „Viešbutis“, „Didysis Budapeštas“, „Aštuoni kalnai“, „Viskas iškart ir visur“, „Mariupolis 2“ ir t. t. Po kurio laiko pasimatavęs kino apžvalgininko batų, supratau, jog rašyti yra sudėtinga. Reikia galvoti apie gramatikos taisykles, stilių, skyrybą. Pagalvojau, kad man kalbėti yra žymiai lengviau nei rašyti. Taip gimė tinklalaidė „Pezuliai apie kiną“, gyvuojanti iki dabar. Pirmoji tinklalaidės serija buvo apie legendinio režisieriaus Christopho Nolano filmą „Openheimeris“. Kas matė, sutiks – visai neblogas filmas. Kalbėjau apie kiną ir patinkančius (o gal ir nelabai) filmus ir net nepastebėjau, kad tapau matomas. Artimoje aplinkoje anonimiškumo irgi ilgai išlaikyti nepavyko. Kai tau keturiolika, norisi pasigirti, jog kažką pasiekei.

Mykolas kartu su filmo „Akliplėša“ aktorėmis Ieva Rupeikaite, Vesta Matulyte ir filmo režisiere Saulė Bliuvaite.

Visus, galvojančius, kad ši kelionė buvo labai lengva ir sklandi, nuviliu. Paaugliško gyvenimo krizių apsuptyje teko šiek tiek stabdyti „Kino maniako“ veiklą ir grįžti į įprastą rutiną. Vis dėlto po devynių mėnesių pertraukos supratau, jog kinas manęs nepalieka, tad grįžau į profesinį kelią ir tęsiau savo maniakišką būtį. Toliau sekė spartus augimas. Vis daugiau žmonių atradavo mano vei-

klą, nebeliko jokio anonimiškumo. Visi, geriau žinantys „Kino maniaką“, žinojo, jog po juo slepiusi aš – Mykolas. Atsivėrė daugybė durų. Daug palai-kymo, kino industrijos privilegijų. Pradėjau bendradarbiauti su festivalių organizatoriais, kaip žiniasklaidos atstovas festivalyje „Scanorama“ gavau pirmąją akreditaciją. Tęsia ne tik rašymo, bet ir kalbėjimo praktika, ir pradėjau mąstyti,

kad šiek tiek nuobodu vienam kalbėti apie filmus. Nusprendžiau ką nors pakalbinti. Pavyko išsirinkti pašnekovus, kurie prisidėjo prie „Kino maniako“ veiklos augimo. Pirmieji pašnekovai buvo filmo „Pietinia kronikas“ kūrybinės komandos nariai: režisierius (dabar jau ir meno ir kultūros premijos laureatas) Ignas Miškinis, operatorius Narvydas Naujalis bei aktorės Irena Sikorsytė ir Vaidilė Juozaitytė. ► 3 p.

„KINO MANIAKO“ ISTORIJA: NUO ANONIMIŠKOS INSTAGRAM PASKYROS IKI ŽINIASKLAIDOS PRIEMONĖS VYRIAUSIOJO REDAKTORIAUS PAREIGŲ

◀ 2 p.

Tuo metu net nenutuokiau, jog šis filmas taps žiūrimiausiu filmu Lietuvos istorijoje ir kad jo populiarumas prisidės ir prie mano populiarumo (kadangi kalbinau filmo kūrėjus). Taigi pradėjau kalbinti žmones. Kino festivalyje „Sundance“ kalbinau ir pagrindinio prizo laimėtojos „Akiplėšos“ kūrybinę komandą, ir Oskarų ceremonijoje dalyvavusią Rūtą Kiškutę, ir daug kitų nuostabių pašnekovų. Praėjus šiek tiek laiko, buvau pakviestas į savo mėgstamiausią laidą – LRT Klasikos „Pilno metro“. Joje vedėja Austėja Kuskienė, mane įvardijusi kaip konkurentą, pakalbino apie mano veiklą. Dar iki dabar mano ego glosto mintis, jog apie mane yra sukurta LRT Klasikos laida... Galiausiai supratau, kad reikia dar labiau augti. Sukūriau svetainę www.kinomaniakas.lt. Norėjau vietos, kur viską kontroliuoju aš, rašau tiek, kiek noriu. Kai sukūriau svetainę, norėjosi ją užpildyti įdomiu turiniu, tačiau konkuruoti su kitomis žiniasklaidos priemonėmis buvo sudėtinga. Taigi pradėjau bendradarbiauti su filmų kūrėjais, platintojais, festivalių organizatoriais, žiniasklaidos atstovais. Pradėjau gauti kvietimų į premjeras, privačius renginius.

Tinklalaids svečiai – filmo „Pietinio kronikos“ aktorius Robertas Petraitis ir kino režisierius bei scenaristas Romas Zabarauskas.

„Kino maniakas“ auga kaip ant mielių ir nuolatos transformuojasi. Šiuo metu „Kino maniakas“ nebėra slapypardis, už kurio slepiasi vienas asmuo. Veikla

transformuojasi į realią žiniasklaidos priemonę, o aš, Mykolas Diržinauskas, jos įkūrėjas, tampa vyriausiuoju redaktoriumi. Svetainėje po truputį

Akimirka iš LRT Klasika laidos „Pilno metro“ (vedėja Austėja Kuskienė).

atsiranda ir kitų autorių (ne tik mano) tekstų, ją vis atranda naujų žmonių. Labai kviečiu visus atrasti „Kino maniaką“.

Gero kino! Susimatykite kino salėse!
III g. A kl. mokinys
Mykolas Diržinauskas

ŠOKĮ PAMILAU NUO MAŽŲ DIENŲ

Pokalbis su šokio mokytoja, tautinių šokių kolektyvo „Eglynėlis“ vadove Egle Glinskiene. Mokytoja atvirai dalijasi savo gyvenimo istorija, mintimis apie šokį.

Akimirka iš pavasarį vykusio šokių festivalio „Graži mūsų šeimynėlė“.

Mokytoja, kaip prasidėjo Jūsų kelias į šokį? Ar tai buvo pasirinkimas? Šokti pradėjau jau pirmoje klasėje. Tai nebuvo mano pasirinkimas. Pirmoji mokytoja pastebėjo mano gabumus ir pakvietė lankyti šokių būrelį. Vėliau mokytoja nukreipė į muzikos mokyklą, į choreografijos klasę. Taip prasidėjo mano kelias.

Ar buvo kilę abejonių? Kokius iššūkius teko įveikti?

Ne, visiškai nebuvo abejonių. Man labai patiko šokti. Baigusi mokyklą, net neabejojau, kad stosiu į šokį. Šokį pamilau nuo mažų dienų, visą laik norėjau būti šokėja. Tik nemačiau, kad būsiu mokytoja.

Ar tėvai turėjo įtakos renkantis šokėjos kelią?

Ne, visiškai. Paveldėjau tėčio genus. Tėtis jaunystėje ir šoko, ir dainavo. Visuomet buvo muzikalus. Mano mamytė taip pat dainuoja, turi nuostabių balsą.

Ką jums asmeniškai reiškia šokis? Šokis man yra atsipalaidavimo būdas, terapija. Jau daug metų nešoku, nors jaučiu nostalgiją. Kartais pagalvoju, kad galėjau šokti, bet atrodo, kad jau per vėlu viską pradėti iš naujo.

Pakalbėkime apie mokytojavimą. Kas Jūsų darbe labiausiai patinka, džiugina?

Aišku, pirmiausia mano kolektyvas „Eglynėlis“. Smagu, kad, kai nuo penktos klasės užsiaugini, mokiniai ir vyresnėse klasėse nori prisijungti į kolektyvą. Džiugu matyti jų akis, kai

dalyvauja dainų šventėse, koncertuose, festivaliuose, konkursuose. Man labai svarbu prisijaukinti vaikus, kad jie pamiltų šokį. Ypač tautinius šokius.

Kas jūs esate, kai nesate mokytoja? Pirmiausia esu mama, žmona. Nors, jeigu atvirai, nuo darbo labai sunku atsiriboti. Grįžtu namo ir vis mąstau, kaip viską suspėti, kaip festivaliui pasiruošti ir panašiai.

O kaip pailsite?

Būnu gamtoje. Gyvenu ne daugiabutyje, tad galiu išeiti į lauką, tiesiog atsisėsti ir ramiai pažiūrėti į medžius, paukščius. Žinai, tiesiog atsisėdu ir pabūnu tyloje.

Jei šokis būtų jausmas, tai koks tai jausmas būtų?

Mokytoja Eglė – ne tik puiki šokėja, bet ir aktorė. Mokytoja kiekvienais metais vaidina kalėdiniame mokyklos miuzikle. Kadras iš šių metų miuziklo „Hard Rock Cafe“.

Gal džiaugsmas, sakyčiau. Toks vidiinio pasitenkinimo jausmas.

Jeigu galėtumėte duoti vieną patarimą sau, kai buvote jaunesnė, kokį patarimą duotumėte?

Žinai, taip spirčiau gerai į užpakalį. Pasakyčiau, kad, jeigu turi svajonę, tai imk ją. Nedvejok, nepalik. Tiesiog palinkėčiau sau būti drąsesnei.

Būna, kartais gailiuosi, kad netapau šokėja. Net ir tuomet, kai sukūriau šeimą. Liūdna, kad svajonę paleidau, ir su pavydu žiūriu į šokantį žmogų. Anksčiau net buvau sulaukusi kvietimo šokti šiuolaikinių šokių kolektyve „Aura“. Tik dabar suprantu, kaip svarbu būti drąsesnei, ryžtingesnei.

Interviu paruošė II g. B kl. mokinė
Paulina Dorošaitė

IŠ PRADINUKŲ GYVENIMO

Šiais metais LSMU gimnazijos pradinio ugdymo mokiniai sėkmingai dalyvavo tarptautiniame pradinų klasių mokinių piešinių ir dailės konkurse „Per pasaulį su lietuvišku eilėraščiu“. Laureatais tapo Herkus ir Ažuolas, kuriuos konkursui parengė mokytoja Jurgita Šikšniuvienė. Šis pasiekimas džiugina visą mokyklos bendruomenę ir įrodo, kad kūrybiškumas, kruopštumas bei meilė lietuvių kalbai leidžia pasiekti aukštų rezultatų tarptautiniuose konkursuose. LSMU gimnazijos priešmokyklinių ir pradinų klasių mokiniai iškilmingai paminėjo Vasario 16-ąją – Lietuvos valstybės atkūrimo dieną. Šventinė asamblėja subūrė bendruomenę prasmingai ir džiugiai paminėti vieną svarbiausių mūsų šalies istorinių datų.

LSMU gimnazijos priešmokyklinių ir pradinų klasių mokiniai iškilmingai paminėjo Vasario 16-ąją – Lietuvos valstybės atkūrimo dieną. Šventinė asamblėja subūrė bendruomenę prasmingai ir džiugiai paminėti vieną svarbiausių mūsų šalies istorinių datų.

Vasario 16-osios asamblėjoje mokiniai pasipuošė tautiniais kostiumais, atspindinčiais skirtingus Lietuvos etnografinius regionus – Aukštaitiją, Žemaitiją, Dzūkiją, Suvalkiją ir Mažąją Lietuvą. Spalvingi sijonai, liemenės, juostos, galvos apdangalai bei kiti tautiniai akcentai sukūrė ypatingą šventinę nuotaiką. Vaikai ne tik grožėjosi lietuviškomis tradicijomis, bet ir turėjo galimybę artimiau susipažinti su šalies kultūrinio paveldu. Ši diena Lietuvos istorijoje simbolizuoja laisvę, vienybę ir tautos ryžtą kurti savo valstybę. Tokie minėjimai ypač svarbūs jauniausiems bendruomenės nariams – jie ugdo pilietiškumą, pagarbą savo šaliai bei jos istorijai. Dalyvaudami šventėje mokiniai

stiprina bendruomeniškumo jausmą, mokosi didžiuotis savo valstybe ir supranta, kad kiekvienas gali prisidėti prie Lietuvos ateities kūrimo. Vasario 16-osios minėjimas – tai ne tik graži tradicija, bet ir prasminga pilietiškumo pamoka, padedanti augti sąmoningais, atsakingais ir savo šalį mylinčiais piliečiais. Tęsdami Lietuvos valstybinių švenčių minėjimus, tradiciškai susibūrėme dainos ir šokio ritmu paminėti Kovo 11-ąją. Priešmokyklinio ir pradinio ugdymo mokiniai kartu su gimnazijos penktokais bei „Varpelio“ choristais atliko kūrinį – „Yra šalis – Lietuva“. Šis susibūrimas suteikė daug džiaugsmo, energijos ir bendruomeniškumo jausmo, bei pabrėžė jaunųjų mokinių ryšį su Lietuvos valstybės šventėmis.

IŠ PRADINUKŲ GYVENIMO

1c klasės mokiniai Patricija Spurgaitė, Benas Idzelis ir Zoja Zuikovaitė dalyvavo respublikinėje vaikų konferencijoje „Kartu paskaitykim knygelę“.

Šios konferencijos tikslas – skatinti Lietuvos ir užsienio lietuvių vaikų skaitymą, domėjimąsi rašytojos Evelinos Daciūtės kūryba bei ugdyti mokinių kūrybiškumą ir komunikavimo kompetencijas.

Renginio metu mokiniai pristatė pranešimą „Kartu paskaitykim knygelę. Skaitome, vaidiname, įtraukiame mažuosius draugus“. Jame jie papasakojo apie savo vykdytas veiklas ir organizuotą renginį, įkvėptą rašytojos Evelinos Daciūtės knygos „Drambliai ėjo į svečius“. Pristatymo metu mokiniai dalijosi patirtimi, kaip skaitymą galima derinti su kūrybinėmis veiklomis ir vaidinimu, taip sudominant ir įtraukiant jaunesnius draugus.

Dalyvaudami konferencijoje mokiniai lavino literatūrinį raštingumą, kūrybiškumą ir viešojo kalbėjimo gebėjimus, taip pat dalijosi gera bendradarbiavimo patirtimi su priešmokyklinio ugdymo klasės mokiniais. Tokios iniciatyvos skatina meilę knygai ir parodo, kad skaitymas gali tapti įdomia ir kūrybiška bendru veikla.

KASDIEN MATAU MIELAS JŲ ŠYPSENAS

Esu Aurimas Tiškevičius, LSMU gimnazijos pradinėje mokykloje dirbu tautinių šokių mokytoju. Taip pat esu Kauno valstybinio muzikinio teatro baleto šokėjas. Savo pedagogo karjerą pradėjau kartu su šokėjo karjera. Nuo mažens šokau lietuvių liaudies šokius, dalyvavau pasaulinėse, moksleivių dainų šventėse. Tautinį meną, šokį įskiepijo tėvai, kurie vis dar šoka Joniškio tautinių šokių kolektyve „Jievaras“. Ilgą laiką dirbau su vyresniais mokiniais, paaugliais, tautinių šokių kolektyvais, bet visada kirbėjo mintis, kad visai būtų smagu padirbėti ir su pradinukais. Šiandien esu labai patenkintas dirbdamas su pradinų ir priešmokyklinių klasių mokiniais, nes kasdien matau mielas jų šypsenas, atvirumą ir juoką keliančias išdaigas.

Šokio mokytojas
Aurimas Tiškevičius

„Tautinį meną,
šokį įskiepijo
tėvai.“

Nuotrauka iš šių metų miuziklo „Hard Rock Cafe“, kuriame mokytojas įkūnijo legendinį atlikėją Michael Jackson.

IŠ PRADINUKŲ GYVENIMO

Kaune vykusiose Lietuvos mokyklų plaukimo varžybose sėkmingai pasirodė mūsų mokyklos pradinio ugdymo mokinių komanda. Puikių rezultatų pasiekė 3-4 klasių berniukai, kurie bendroje įskaityje iškovojo antrąją vietą tarp Kauno mokyklų. Ne mažiau atkakliai varžėsi ir ketvirtos klasės mergaičių komanda – jos užėmė penktąją vietą. Mokyklos bendruomenė didžiuojasi jaunaisiais sportininkais ir džiaugiasi jų pasiekimais, kurie yra atkaklaus darbo, ryžto ir komandinės dvasios rezultatas.

BŪTI KARTU IR KURTI KARTU – TAI DIDŽIAUSIA DOVANA

Kovo 10 dieną LSMU gimnazijos bendruomenė šventė Lietuvą ir laisvę. Šventė taip, kaip prieš 36 metus laisvę šventė Lietuva – dainuodami. Nes daina sujungia širdis. Nes daina primena, kas esame. Nes daina gali papasakoti pasauliui apie mūsų laisvę. Gimnazijos scena tapo vieta, kur kiekvienas balsas buvo svarbus, kur kiekviena nata – mažytė padėka už laisvę. Gimnazistai dainavo Lietuvai. Garsiai ir drąsiai.

Jau tradicija tapę gimnazijos „Chorų karai“ dar kartą tapo tuo stebuklu, kuris sujungė visą gimnazijos bendruomenę į vieną didelę, stipriai plakančią širdį. Gimnazistų balsai salę pripildė ne tik muzikos – joje

suskambo vienybė, draugystė ir pasididžiavimas tuo, kas esame. Visi tapome vieno ritmo dalimi. Šis tradicinis renginys priminė, kokia galinga gali būti bendrystė. Kiekvienas choras, kiekviena daina

ir kiekvienas nuoširdus įdirbis tapo nepaprastu tiltu tarp žmonių, kuriuos sutinkame kasdien, bet būtent šią dieną susitelkusių į vieningą siekį – dovanoti savo balsą ir širdį Lietuvai, bendruomenei ir sau patiems. ► 6 p.

Gimnazijos direktorius Arūnas Bučnys ir komisijos nariai: renginių vedėjas, šokėjas Paulius Girtas, Kauno klinikų direktorius visuomenės sveikatai, mokslui ir studijoms, profesorius Tomas Lapinskas, gimnazijos alumnė, KTU IV kurso studentė Gustė Bajarkevičiūtė, gimnazijos alumnas, gydytojas odontologas Vytautas Sakavičius, bendruomenės mama Vita Rašinskė.

BŪTI KARTU IR KURTI KARTU – TAI DIDŽIAUSIA DOVANA

◀ 5 p.

„Chorų karai“ pripildė mus pasididžiavimo savo Tėvyne. Leido pajusti, kad būti kartu ir kurti kartu – tai didžiausia dovana, kurią galime įteikti ne tik Lietuvai, bet ir sau. Tai dovana, kuri išlieka mūsų viduje. Ji įkvepia, augina ir primena, kad kiekvienas iš mūsų esame dalis didesnės visumos. Ačiū visiems, kurie šį renginį pavertė švente. Tai pati gražiausia dovana, kurią gali padovanoti bendruomenė.

Neformaliojo švietimo skyriaus vedėja Aušra Budrienė

MOKINIŲ TARYBA

MOKINIŲ TARYBOJE GALIMA IŠBANDYTI SAVE

Mokinių taryba pristato dar vieną narę – II g. C klasės mokinę Mėtą Samonytę.

Kodėl sugalvojai prisijungti prie Mokinių tarybos?

Prisijungti prie Mokinių tarybos sugalvojau todėl, kad norėjau aktyviau įsitraukti į mokyklos gyvenimą ir turėti galimybę prisidėti prie sprendimų, kurie daro įtaką mokiniams. Man svarbu, kad mokinių balsas būtų išgirstas, o taryba yra puiki vieta tam įgyvendinti. Taip pat norėjau ugdyti atsakomybę, bendradarbiavimą ir organizacinius įgūdžius, lavinti kūrybinius sugebėjimus. Be to, man atrodė, jog būtų smagu prisidėti prie renginių organizavimo.

Ko išmokai dirbdama Mokinių taryboje?

Pirmiausia, nebijoti išeiti iš savo komforto zonos. Reikėjo kalbėti prieš kitus, siūlyti idėjas, imtis iniciatyvos, net kai ne visada jaučiausi užtikrintai. Taip pat išmokau geriau planuoti laiką, nes reikėjo suderinti mokslus, tarybos veiklą ir asmeninį laiką. Tai padėjo tapti

atsakingesne, organizuotesne ir geriau išklaudyti kitus. Dirbdama komandoje supratau, kad geriausi sprendimai gimsta tada, kai visi bendradarbiauja ir gerbia vieni kitus.

Kokių įgūdžių įgijai?

Ilgiau drąsos ir pasitikėjimo savimi. Pradėjusi veiklą taryboje nusprendžiau pabandyti DJ'inti. Viskas prasidėjo nuo mažų žingsnių, bet didžiausias iššūkis buvo tada, kai manęs paprašė praveisti diskoteką. Labai bijojau, nes tai buvo pirmas kartas tiek mokykloje, tiek apskritai gyvenime. Nors gal ir nepavyko tobulai ir jaudulio tikrai netrūko, sugebėjau perlipti per save. Ši patirtis labai paskatino judėti toliau, ir dabar DJ'aujant jaučiuosi daug laisviau bei komfortabiliu. Taip pat išsiugdžiau renginių organizavimo įgūdžius. Supratau, kiek daug darbo slypi už kiekvieno renginio – nuo idėjos iki įgyvendinimo. Išmokau planuoti, derinti detales ir priimti atsakomybę, kad viskas vyktų sklandžiai.

Kaip sieki tobulėti taryboje kitais metais?

Kitais metais norėčiau dar labiau prisidėti prie tarybos veiklų ir tobulėti kartu su komanda. Renginių srityje sieksime pakelti viską į kitą lygį – įgyvendinti daugiau įdomių idėjų, padaryti veiklas įvairesnes ir įtraukti kuo daugiau mokinių, kad kiekvienas rastų kažką sau. Taip pat norėčiau šiek tiek daugiau prisidėti prie finansų planavimo – geriau suprasti, kaip paskirstyti biudžetą, kad būtų galima įgyvendinti dar daugiau kokybiškų idėjų.

Kaip paskatintum kitus prijungti prie Mokinių tarybos?

Paskatindčiau kitus prisijungti prie Mokinių tarybos, nes tai gera proga dalyvauti mokyklos veikloje ir prisidėti prie sprendimų. Taryboje galima išbandyti save, išmokyti dirbti komandoje ir organizuoti renginius. Tai smagi patirtis, kur galima susipažinti su naujais žmonėmis ir aktyviau įsitraukti į mokyklos gyvenimą.

Kaip įsitraukimas į Mokinių tarybos veiklą paskatino tave jaustis mokyklos bendruomenės dalimi?

Įsitraukiau į mokyklos gyvenimą,

todėl pradėjau jaustis bendruomenės dalimi. Dalyvaudama veiklose ir renginiuose supratau, kad galiu prisidėti prie mokyklos pokyčių. Bendraudama su kitais tarybos nariais ir

mokytojais labiau pažinau mokyklos bendruomenę, todėl joje jaučiuosi artimiau ir drąsiau.

Interviu paruošė II g. C kl. mokinė Aneta Dubovskytė

MOKINIŲ TARYBOS ŽINIOS

Per pastaruosius mokslo metus Mokinių taryba sugebėjo suorganizuoti nemažai kokybiškų mokyklos renginių, skatinančių bendruomeniškumą tarp mokinių ir pajavirinančių mokyklos gyvenimo kasdienybę. Pats įsimintiniausias iš jų tikriausiai buvo naktinio bendravimo maratonas „Vienas už visus, visi už vieną“. Renginio metu 7–8, I–IV g. klasių mokiniai dalyvavo įvairiose veiklose, pasirinktosse dirbtuvėse ir dirbo komandose tam, kad susipažintų su kitais vaikais.

Šiais metais Mokinių taryba labai aktyviai organizavo diskotekas. Ypač sėkminga buvo pirmą kartą organizuoto „Vakaro mokykloje“ diskoteka, į kurią įsitraukė netgi mokytojai! Renginyje 5–6 klasių mokiniai ne tik šoko ir klausėsi visiems gerai žinomos muzikos, bet ir išbandė savo jėgas įdomiame protmūšyje.

Ne prastesnė buvo ir kasmetinė Šv. Valentino diskoteka „Chemija tarp mūsų“. Ketvirtadienio vakarą prieš atostogas visų klasių mokiniai susirinko iškilmių salėje atšvęsti artėjančią Valentino dieną. Mokiniai buvo skatinami pasveikinti savo draugus, simpatiją ar mylimą mokytoją, padovanoti jiems rožę ir užsakyti serenadą, kurią atliko pati taryba!

Mokinių taryba toliau tęsia „Penktadienio kitaip“ tradiciją. Mokslo metai prasidėjo su „Diena be kuprinių“, kurios metu vaikai išlaisvino savo kūrybą ir vadovėlius susikrauti ieškojo kuo keistesnės vietos. Toliau sekė daug puikių ir originalių „Penktadienio kitaip“ temų, tokių kaip „Runway show“, „Mano mylimiausia roko žvaigždė“, „90s“ ir daug kitų. Taip pat buvo ir proginių temų, susietų su artėjančiomis šventėmis ar minėjimais: Helovyno tematikos „Apleista lagoninė“, Kalėdų proga – „Kalėdinių megtinių diena“, Valentino ketvirtadienis kitaip „Chemija tarp mūsų“ bei Frankofonijos mėnesiui paminėti – „Frankofonijos spalvos“.

Mokinių tarybos narė, II g. C kl. mokinė Aneta Dubovskytė

„Penktadieniams kitaip“ ruošiasi ir LSMU gimnazijos pradinukai.